

Pep Agut

Problemes d'horitzó

12.05.11 > 30.07.11

Inauguració: dijous 12 de maig, 20 h.

Problemes d'horitzó és el títol de la segona individual de Pep Agut (Terrassa, 1961) a àngels barcelona. El treball d'Agut s'ocupa de problemàtiques relatives a la percepció, la representació i el llenguatge. Aquesta vegada presentem un conjunt de 3 peces: una instal·lació, una projecció i una fotografia, en les quals paisatge, arquitectura, figura, i llenguatge verbal ens involucren en un règim de proximitat molt punyent, on la pròpia mirada i la pròpia ubicació es problematitzen.

Dislocació

És una instal·lació constituïda per dos elements: una intervenció en l'arquitectura de l'espai expositiu i una banda sonora. El primer element consisteix en la construcció d'un falç sostre situat a 1,80 cm. del terra (l'alçada de l'artista), i que cobreix la pràctica totalitat de la superfície possible de la sala deixant lliure solament un petit marge de 15 cm. a tot el seu perímetre pel qual penetra la llum provinent de l'espai superior. El segon element és una doble banda sonora que emet -també des de la part superior- l'enregistrament de la veu de l'artista donant diverses ordres i el so de les seves mans colpejant el sostre o els murs.

Amb la imposició a l'arquitectura de l'escala física de l'artista, de la seva veu, i la dislocació del centre -la part superior, que resta inaccessible-, la instal·lació altera de forma radical les condicions d'habitabilitat de l'espai cancel·lant el referent habitual de la mirada i condicionant la circulació física i les relacions dels presents.

Broca

Es tracta d'una quàdruple projecció de negatius analògics en blanc i negre que uneixen imatge i text. Cadascuna de les projeccions mostra una part del cos nu de l'artista (cap, tòrax, sexe i cames) girant sobre el seu propi eix vertical com un filiberquí. De forma alterna i successiva van apareixent -sobrepesos damunt de les parts del cos-, una sèrie de mots que fan referència a condicions o símptomes físics o psicològics que remetien a estats d'ambivalència emocional o d'ambigüitat perceptiva. La fragmentació i cadència sistemàtiques dels elements de referència de la peça -la imatge del cos i el llenguatge verbal-, la seva associació subjectiva, i la impossibilitat de copsar-los de forma completa, ens allunyen d'una lectura lineal i tancada.

Sinapsi

És una caixa de llums que reproduïx en gran format (120 x 150 cm) el negatiu d'un paisatge fotografiat en blanc i negre.

La imatge d'aquest negatiu ampliat ens mostra l'estructura d'un gran pont de ciment armat que travessa un riu ple de canyes mogudes pel vent. La posició baixa de la càmera i la ocultació de l'horitzó per la vegetació i, sobretot, la contundència de la construcció, imposen visualment la línia del pont i la seva travessia en comunicar ambdós costats de la riba. El títol sostreu la imatge al moment de la seva representació objectiva, històrica, i la carrega de sentit icònic ubicant-la metafòricament en l'espai de les connexions neurològiques o sinapsis.

Pep Agut (Terrassa, 1961), ha participat en exposicions individuals i col·lectives en importants esdeveniments com la XLV Bienal de Venècia (1993), Prospekt (1996), la XI Bienal de Sidney (1998), Art Unlimited, Basel (2004) i en Institucions com el Museu d'Art Contemporani de Tel Aviv (1993) o el MACBA, Museu d'Art Contemporani de Barcelona (2000), entre d'altres. Ha coordinat i participat en debats i conferències i ha impartit seminaris a la Universitat de Barcelona.
